

סיפור מרתק על רבי יהונתן אייבשיץ
המכין מצעדי גבר
מי באמת מחליט לאן נלך היום?

רַבִּי יְהוֹנָתָן אִיבְשִׁיץ הָיָה אֶחָד
מִגְדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל בְּאִירוּפָּה.

הוא אָהַב אֶת ה' בְּכָל לִיבוֹ.

בֶּקֶר אֶחָד, הִשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר,
לָקַח רַבִּי יְהוֹנָתָן אֶת סֵפֶר
הַגְּמָרָא שְׁלוֹ וַיֵּצֵא לַדֶּרֶךְ.

הוא צעד בשמחה לכוון בית המדרש.
הוא תכנן ללמוד תורה, ולהתפלל תפילת שחרית לבורא עולם.
אך לה' היו תכניות אחרות...

לפתע, שמע רבי יהונתן דהרות סוסים מאחור!
מי רוכב בשעה כל כך מוקדמת? זו הייתה
הכרכרה העצומה והמפוארת של הקיסר ירום
הודו. הכרכרה עצרה לידו בנחריקת בלמים.

הַקִּיסָר פָּנָה אֵלָיו וְאָמַר: הֵי, שָׁלוֹם לָךְ רַבִּי יְהוּדִי!
בִּיקָר טוֹב, אֲדוֹנִי הַקִּיסָר, עָנָה רַבִּי יְהוֹנָתָן בְּכָבוֹד.
מָה מַעֲשִׂיךְ? לָאן אַתָּה הוֹלֵךְ? שָׂאל הַקִּיסָר.

רַבִּי יְהוֹנָתָן
הַבֵּיט לַשָּׁמַיִם
וְעֲנֵה לְקִיסָר: "אֲנִי
לֹא יוֹדֵעַ."

הַקִּיסָר הִתְפַּלֵּא, מִשְׁפָּשֵׁף אֶת מְצָחוֹ:
"רָגַע, מַה הוּא עֹנֶה לִּי? אֲשַׁאל שׁוֹב -
הִי, רַבִּי יְהוּדִי, לֹאךְ זִמְנָתוֹ הַקִּיסָר.
הִי, רַבִּי יְהוּדִי, לָאן אַתָּה הוֹלֵךְ?"

וְהָרַב שׁוֹב עֹנֶה: אֲנִי בִּפְאֻמָּת לֹא יוֹדֵעַ, אֲדוֹנִי הַקִּיסָר."

הַקִּיסָר כָּעַס מְאוֹד!
"לֹא יוֹדַע?? אֵיזוֹ חוֹצָפָה!! הֲרִי בִקֹּר
עֲכָשִׁיו, וְאַתָּה בְּאִמְצַע הַדֶּרֶךְ! תַּעֲלוּ אוֹתוֹ
אֶל הַכְּרֶכֶרָה וְתַזְרְקוּ אוֹתוֹ לְבֵית הָאֲסוּרִים"
צִוָּה הַקִּיסָר עַל עֲבָדָיו.

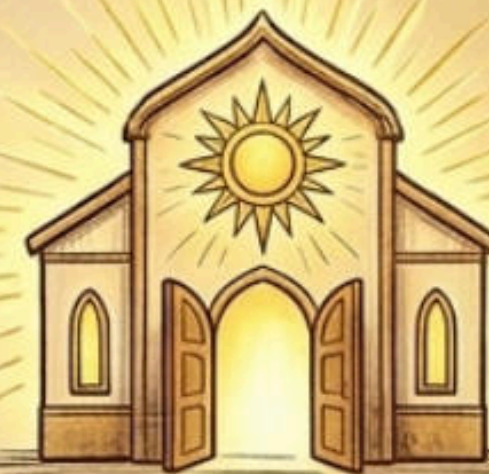

רַבִּי יְהוֹנָתָן נֶאֱסַר בְּאֲזִיקִים וְנִזְרָק לְבֵית הַסֵּהָר.
אָבֵל רַבִּי יְהוֹנָתָן לֹא פָחַד כָּלֵל.
הוּא יָדַע שֶׁהַכֹּל מֵאֵת ה', וְשֶׁה' אוֹהֵב אוֹתוֹ וְשׁוֹמֵר
עָלָיו, גַּם בְּבֵית הָאֲסוּרִים.

האם רבי יהונתן טעה?

הוא הרי תכנן להגיע לבית המדרש!
אבל בפועל, צעדיו הובילו אותו לבית הסהר.
אז לאן הוא באמת הלך בבוקר?

בית המדרש

בית הרב

בית הסוהר

עָבְרוּ הַשְׁעוֹת וְהִגִּיעַ הָעָרָב.
הַקִּיסָר יוֹשֵׁב לוֹ בְּאַרְמוֹנוֹ, וּלְפָתַע נִזְכָּר בְּאוֹתוֹ
"רַבִּי יְהוּדִי".

הוא אָמַר לַעֲבָדָיו: הָבִיאוּ אֶת הַרְבֵּי לְכָאוֹ! אוֹלֵי מִהֲבָקָר
הוא הִתְפַּכֵּחַ וַיַּעֲנֶה לָנוּ בְּצוּרָה הִגִּיוֹנִית לָאֵן הוא הִלֵּךְ.

עבדיו הביאו את רבי יהונתן, והוא התישב מול הקיסר.
"רבי יהודי, שאל הקיסר, לא יכולת לענות לי? היתה משתלם לך לשבת יום שלם בבלא?"
ענה רבי יהונתן: אני באמת לא ידעתי לאן אני הולך!!!!
מה??? אתה עדיין חצוף?! שאל הקיסר.

לֹא! לֹא! אֲדוֹנִי הַקִּיסָר, הַסִּבִּיר הָרַב בְּנִחַת, אַתָּה פָּשׁוּט לֹא הִבַּנְתָּ אוֹתִי.
אִם הָיִיתָ שׂוֹאֵל אוֹתִי לָאֵן אֲנִי מִתְכַּוֵּן לָלֶכֶת,
הָיִיתִי עוֹנָה לָךְ: אֲנִי מִתְכַּוֵּן לָלֶכֶת לְבֵית הַמְדָּרֶשׁ לְלִמּוּד תּוֹרָה וּלְהַתְפַּלֵּל.

אַבֵּל... הָאֵם יִדְעָתִי שְׂאֲגִיעַ לְבֵית הָאֲסוּרִים? לֹא יִדְעָתִי!!
אָדָם לֹא יוֹדֵעַ בְּאַמֶּת לֵאן יִגִּיעוּ צִעְדֵּיו. רַק ה' יִתְבָּרַךְ.
מַחְלִיט עָלֵינוּ! אֲנַחְנוּ רַק מִתְכַּנְנִים, אַבֵּל ה' הוּא זֶה
שֶׁמּוֹבִיל אוֹתָנוּ וּמַכִּין אֶת הַדֶּרֶךְ.

הַקִּיסָר שֶׁפָּשַׁף אֶת מִצְחוֹ בְּהִתְפַּעְלוּת: וָאוֹ! אֵיזוֹ טָעוּת! אַתָּה אָדָם כָּל כָּךְ חָכָם וְיָשָׁר.
אֲנִי מִתְנַצֵּל, רַבִּי יְהוּדִי, מִבִּקֵּשׁ סְלִיחָה.
כִּשְׁאֲנִי רוֹאֶה אָדָם שֶׁמֵּאֲמִין וְחָכָם כָּמוֹךָ, אֲנִי מִבִּקֵּשׁ שֶׁתִּשְׁאַר לִי וְתִיַּעֵץ לִי עֲצוֹת טוֹבוֹת.
בְּשִׂמְחָה! עֲנֵה רַבִּי יְהוֹנָתָן.

כְּשֶׁאָנוּ מְבָרְכִים כָּל בִּקְרָ:
בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
– הַמְּכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר

אָנוּ מוֹדִים לָהּ מְכֹל הַלֵּב!
אֲנַחְנוּ מְתַכַּנְּנִים אֶת הַיּוֹם שְׁלָנוּ,
אֲךָ ה' הוּא זֶה שֶׁשׁוֹמֵר עָלֵינוּ
וּמַחְלִיט לָאֵן תּוֹבִיל כָּל פְּסִיעָה
וּפְסִיעָה שְׁלָנוּ.

אֵיזָה כִּיף שֵׁישׁ לָנוּ אֶת ה'!